

Klachtenummer 2012 Z-18 Leerling met syndroom Down. Handelingsverlegenheid school. Communicatie. Klacht deels ongegrond en deels gegrond.

Advies LKC KO van 28 september 2012

Besluit tot beëindiging van de schoolcarrière van een leerling met het syndroom van Down op een basisschool. De school heeft haar handelingsverlegenheid voldoende aannemelijk gemaakt en zij heeft niet onzorgvuldig gehandeld. De wijze waarop met klagers is gecommuniceerd had op bepaalde momenten wel adequater kunnen zijn.

De klacht is ingediend door de heer en mevrouw K, wonende te P, klagers, ouders van de minderjarige L, gewezen leerling van de S school voor basisonderwijs te P tegen de heer A, directeur van de S school, welke school door de Stichting S te P, in stand wordt gehouden.

De inhoud van de klacht

1. De S school heeft in strijd met de wet- en regelgeving op 17 oktober 2011 aan de ouders meegedeeld dat L daar niet meer welkom was en dat hij na de kerstvakantie de school diende te verlaten. De school heeft niet schriftelijk onderbouwd waarom L daar niet langer meer welkom was.
2. Hoewel de besluitvorming van de school met betrekking tot het einde van de schoolcarrière van L op de S school niet rechtmatig is geweest, is volhard in de uitvoering van het besluit.
3. Van de zijde van de school is onvolledige en onjuiste informatie aan de Permanente commissie leerlingenzorg verstrekt, als gevolg waarvan de PCL geen beschikking heeft kunnen afgeven met betrekking tot plaatsing van L op een speciale school voor basisonderwijs.
4. Blijkens de rapporten van de Onderwijsinspectie heeft de kwaliteit van het onderwijs op de S school, waaronder die van de zorg voor de zorgleerlingen, belangrijke tekortkomingen vertoond. De nadelige gevolgen daarvan worden nu eenzijdig bij de zorgleerling gelegd, terwijl de school zelf geheel buiten schot blijft.

Klagers hebben in oktober van het schooljaar 2011-2012 te horen gekregen dat hun zoon L, geboren 27 september 2003, niet meer op de S school kon blijven en dat hij na de kerstvakantie de school diende te verlaten. L is een negenjarige jongen met een cluster 3 indicatie vanwege het syndroom van Down. L heeft met een leerlinggebonden financiering en een persoonsgebonden budget vanaf 2007 regulier basisonderwijs op de S school gevolgd.

In de eerste jaren van zijn schoolcarrière werd L in klassen geplaatst met ervaren leerkrachten. Later kreeg L een jongere leerkracht. Op verzoek van de school werd de intensiteit van de 1:1 begeleiding verhoogd. De ambulante dienst verzette zich aanvankelijk hiertegen omdat het van essentieel belang was om de zelfstandigheid van L stukje bij beetje op te bouwen en de bijzondere begeleiding geleidelijk te beëindigen. Een intensieve 1:1 begeleiding zou leiden tot een aangeleerde hulpeloosheid, hetgeen als een ongewenste situatie werd gezien. De samenwerking tussen de school enerzijds en de ouders en ambulante begeleider anderzijds ging daarna steeds stroever verlopen.

In oktober 2010 werd door de S school het verzoek gedaan L terug te plaatsen van groep 3 naar groep 2. L zou daardoor fysiek sterker zijn dan diens klasgenootjes. L kon wel zijn eigen leerlijn voortzetten en hij kon vervolgens een jaar later steviger instromen in groep 3. Zonder enig voorbehoud achtte de leerkracht van groep 2 L

aan het einde van het schooljaar 2010-2011 geschikt voor de overgang naar groep 3. In die doorstroming ligt het fiat van de school besloten dat L gedurende het schooljaar 2011-2012 op de S school kon blijven.

Bij de eerste contacten met de leerkracht van groep 3 overheerste een positief gevoel. Dit positieve beeld bleef bij de ouders en de ambulant begeleider bestaan totdat de directeur klagers op 17 oktober 2011 vanuit het niets telefonisch liet weten dat L niet meer welkom was op de S school en dat hij na kerstmis de school diende te verlaten. De school beriep zich op handelingsverlegenheid, terwijl zij er niet alles aan heeft gedaan om L zo goed mogelijk te ondersteunen en te begeleiden.

De motivering die de S school geeft voor haar besluit het verblijf van L daar te beëindigen is eenzijdig. Het besluit ter zake is niet onderbouwd met een dossier of met een advies van externe deskundigen. De school heeft nagelaten klagers schriftelijk te informeren over haar beweegredenen en over de gevolgen van het besluit.

In overleg met de onderwijsconsulent hebben klagers besloten op zoek te gaan naar een andere school voor L. Klagers hebben geopteerd voor een tussenstap naar het speciaal basis onderwijs. Daartoe diende bij de PCL een plaatsing van L op een school voor SBO te worden aangevraagd. Mocht het niet lukken op het SBO dan zou L op dezelfde locatie ook een overstap kunnen maken naar een school voor speciaal onderwijs. Indien het perfect zou lopen op de school voor SBO zou gedeeltelijke instroom binnen het regulier misschien mogelijk zijn. Ten behoeve van de aanvraag bij de PCL werd de directeur van de S school gevraagd de benodigde stukken in te dienen. Desgevraagd heeft de directeur aan klagers laten weten dat zij ter zake geen actie hoefden te ondernemen. De PCL heeft een negatieve beschikking afgegeven over de toelaatbaarheid van L tot een school voor SBO. De PCL heeft klagers bij schrijven van 25 juni 2012 laten weten die beschikking ten onrechte te hebben afgegeven, daar een door klagers ondertekende aanvraag voor de plaatsing ontbrak. De directeur heeft in deze onzorgvuldig en ondeskundig gehandeld.

De Onderwijsinspectie heeft na een schoolonderzoek in november 2010 de S school als zwak beoordeeld. In relatie tot L vertoonde het rapport van de Onderwijsinspectie raakvlakken. De kwaliteit van de zorg voor de zorgleerlingen kreeg de kwalificatie onvoldoende.

Vanaf augustus 2012 bezoekt L de X school te P, een school voor speciaal onderwijs aan leerlingen met een REC 3 indicatie. Alle negatieve gevolgen van de handelwijze van de S school zijn dus voor L.

Het oordeel van de Commissie

Het eerste, tweede en vierde onderdeel van de klacht hebben betrekking op de handelwijze van de S school betreffende het beëindigen van de schoolcarrière van L op deze school. De Commissie behandelt deze onderdelen van de klacht vanwege hun onderlinge samenhang gevoegd.

De Commissie stelt voorop dat er van een verwijdering geen sprake is geweest. Het niet in acht nemen van de regels inzake verwijdering of het reeds ten uitvoer brengen van een besluit ter zake is in casu derhalve niet aan de orde.

De Commissie is nagegaan of de S school bij haar besluitvorming om de schoolcarrière van L daar te beëindigen zorgvuldig heeft gehandeld.

Klagers hebben gesteld dat in het besluit tot bevordering van L van groep 2 naar 3 besloten ligt dat hij daar tot het einde van het schooljaar 2011-2012 kon blijven.

De Commissie volgt klagers niet in die redenering omdat zich op een school altijd onvoorziene en acute situaties kunnen voordoen die haar nopen tot het terugkomen op eerder genomen besluiten.

De Commissie kan zich voorstellen dat het bericht dat de ouders op 17 oktober 2011 van de directeur kregen over het besluit de schoolcarrière van L daar te beëindigen

hen overvallen heeft. Temeer nu de Commissie niet is gebleken dat de school bij de bevordering van L van groep 2 naar groep 3 bepaalde waarschuwingen heeft afgegeven, terwijl zij wist dat L groep 2 had gedoubleerd en er in groep 3 een geheel andere leerfase zou aanbreken.

Naar het oordeel van de Commissie rechtvaardigt de schrik van klagers evenwel niet de heftige reactie die daarop is gevolgd aldus dat zij het overleg dat de school met klagers over de toekomst van L wilde voeren eenzijdig hebben afgeblazen.

De school heeft naar voren gebracht ten opzichte van L handelingsverlegen te zijn. De school heeft mondeling en schriftelijk toegelicht dat de school, met name de directeur, het niet langer verantwoord achtte L in een groep te laten meedoen. De directeur heeft in overleg met diverse personen in oktober 2011 geconcludeerd dat L vanwege zijn gedrag niet langer op de S school kon blijven, waarbij hij zowel het belang van L als de belangen van de andere leerlingen van groep 3 heeft meegewogen. Ter onderbouwing van haar handelingsverlegenheid heeft de school ondermeer een zogenoemd logboek aan de Commissie overgelegd. Dit logboek is een relaas van mevrouw Verheijen van het feitelijk gebeuren in klassikaal verband gedurende de periode september 2011 tot mei 2012.

In het overleggen van het logboek aan de Commissie ziet de Commissie geen schending van de privacy van L.

De school heeft onweersproken gesteld dat de bevindingen van de Onderwijsinspectie ten aanzien van de zorg aan zorgleerlingen niet zonder meer van toepassing zijn op de specifieke zorg en begeleiding die de school aan L heeft gegeven. Anders dan voor de andere zorgleerlingen is er voor L vanaf het begin zeer intensieve interne en externe begeleiding geweest.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de school haar handelingsverlegenheid voldoende aannemelijk gemaakt en heeft zij niet onzorgvuldig gehandeld.

Voor wat betreft de wijze waarop met klagers is gecommuniceerd wil de Commissie hier niet onvermeld laten dat deze op bepaalde momenten wel adequater had kunnen zijn omdat het op de weg ligt van de S school als professionele organisatie ouders tijdig te waarschuwen en voorts zich actief op te stellen in het weer op gang brengen van afgebroken overleg.

De Commissie verklaart de onderdelen 1, 2 en 4 van de klacht ongegrond.

Voor wat betreft het derde onderdeel van de klacht stelt de Commissie vast dat de voorzitter van de PCL klagers bij schrijven van 25 juni 2012 heeft bericht dat zij ten onrechte een (negatieve) beschikking heeft afgeven over de plaatsing van L op een school voor SBO daar een door de ouders ondertekende aanvraag ontbrak. De voorzitter van de PCL heeft klagers in dat schrijven in overweging gegeven opnieuw een aanvraag bij haar in te dienen. Van die mogelijkheid hebben klagers evenwel geen gebruik gemaakt.

Ter zitting heeft de heer A erkend dat hij tegen klagers destijds gezegd heeft dat hij zou zorg dragen voor het indienen van de aanvraag bij de PCL en dat zij 'niets hoefden te doen'.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de heer A het daardoor voor zijn verantwoordelijkheid genomen dat er tijdig een rechtsgeldige aanvraag met een compleet dossier bij de PCL zou zijn ingediend. Dat indienen van de aanvraag onder een grote tijdsdruk moest geschieden, vermog daaraan niets af te doen.

Klagers hebben naar het oordeel van de Commissie niet aannemelijk gemaakt dat de heer A ter zake ondeskundig heeft gehandeld en evenmin dat hij de PCL onjuiste informatie heeft gegeven.

Voor zover de klacht de heer A verwijt te kort geschoten te zijn bij het indienen van een rechtsgeldige aanvraag bij de PCL acht de Commissie die gegrond.

Aanbevelingen

De Commissie ziet af van het doen van aanbevelingen.